

BIZI HITZA

Azaroa 2026

«Izan adore! Nik garaitua dut mundua» (Jn 16, 33).

Onar dezagun: bizi dugun egoera historikoan eta gero eta albiste kezkarriagoak jasotzen ditugunean, Hitz hau ia *lekuz kanpo* dagoela iruditzen zaigu. Izan ere, gauza guztiek adorea galtzera eramaten gaituzte, gainditzen gaituzten egoeren segurtasun-eza eta baldintzatzen gaituzten errendimendu-itxaropenen artean harrapatuta.

Juanen Ebanjelioa ere antzeko eremuan mintzo zaigu, apostoluak Jesusen inguruan, azken afarian. Eszena horretan anaitasuna eta traizioa, entrega pertsonala eta gaizkiaren iluntasuna modu izugarrian gertatzen dira. Jesusek azken hitzaldia egin du, nekaldiaren frogarako prestatzeko, baina itzuliko dela ziurtatu die. Berak jartzen ditu erne: *munduan* ekaitzek eta desilusioek suntsituko dituzte, baina Harengan beti aurkituko dute bakea eta bizitza bete.

Bere hitzak itxaropena ematen duten agindu dira:

«Izan adore! Nik garaitua dut mundua».

Kanpoko baldintzek eta gure ahuleziek beldurra eta sufrimendua eragiten badigute, Jesusek gonbidatzen gaitu Berarengan konfiantza izatera, gaur ere gure bizitzan duen presentziaren zeinuak onartzera, errealtateari begirada berri bat emateko.

Honela idatzi zuen Chiara Lubich: «Gure bizitzan errealtate misterioitsu bat baldin badago oinazea da. [...] Eta kasu askotan, ondoan ditugunak eta maite gaituztenak ez dira gai hori konpontzen laguntzeko; hala ere, nahikoa da norbaitek gurekin partekatzea, baita isiltasunean ere. Hala egin zuen Jesusek: gizon eta emakume bakoitzarengana hurbildu zen, gurea den guztia partekatu arte. Are gehiago: gure oinaze guztiekin kargatu zuen eta oinaze egin zen gurekin, oihukatzeraino: “Ene Jainko, ene Jainko, zergatik utzi nauzu?” (Mt 27, 46). [...] Oinaze fisiko, moral edo espiritual bakoitzak Hura gogorarazten dit, haren presentzia bat da, haren aurpegi bat. Esan dezaket: “Min honetan zu maite zaitut, Jesus baztertua. Zu zara ni bisitatzera etorri eta nire oinazea bere egiten duena. Eta horregatik maite zaitut, besarkatzen zaitut!”. Gainera, adi bagaude maitatzeko, Haren graziari erantzuteko, jarraian Jainkoak gugandik nahi duena geure egiteko, Harengatik gure bizitza bizitzeko prest bagaude, kasu gehienetan oinazea desagertu egiten dela sentitzen dugu. Eta horrela da, maitatzeak Espirituaren dohainak erakartzen dituelako: poza, argia, bakea»¹.

«Izan adore! Nik garaitua dut mundua».

Iluntasun-uneetan ere, utz diezaiogun Jesusek berak garaitu dezan gaizkia ongiaren bidez geure baitan, bihotza ixteko tentazioa gaindi dezan, senideen lagun hurko egin dadin

¹ C. LUBICH. 2005 martxoko Bizi-Hitza: *Palabras de Vida/2 (1991-2006)* (ag. F. Ciardi), argitaratze

eta maitasunez zerbitza diezaien, bai eguneroko ekintza txikietan, bai guztien ongiaren aldeko gizarte-konpromisoan.

Komunitateko elkarrekiko maitasunak ere Jaunaren gertutasunaren lekukotasuna ematen du, eta animatu egiten gaitu. Dominikar Errepublikako Javier gaztearen esperientzia da:

«Lehengusuari bisita egiten ari nintzen eta patioko horma batera igotzea erabaki nuen, baina behera etorri zitzaidan eta eskuineko hanka zapaldu zidan. Ospitalean, gurasoei esan nien ezin nuela mina jasan. Aitak samurtasunez esan zidan: «Jesusen sufrimendua partekatzea bezala da: saiatu besarkatzen». Esnatu nintzenean konturatu nintzen nire hanka jada ez zegoela. Hasieran negar asko egin nuen, baina apurka-apurka barruko lasaitasuna sentitu nuen eta Jainkoak niretzako plan bat izango zuela espero izan nuen. Gure komunitateko gazteen eta mundu osoko beste pertsona batzuen maitasunari eta laguntzari esker, orain behin-behineko protesik bat daukat, eta hilabete batzuk barru iraunkor bat izango dut. Etxeko bizitza normaltasunera itzultzen joan da. Etxeko lanetan laguntzen dut, nire familiarengandik gertu nago eta klaseak nota oso onekin bukatu ahal izan ditut. Denak –nire familia, lagunak eta ospitaleko langileak– hunkituta geratu dira mantentzen saiatu naizen lasaitasun eta jarrera baikorrarekin».

Letizia Magri eta Bizi Hitzaren taldea